

DECIZIA nr. 195 din 2012
privind solutionarea contestatiei formulata de domnul X,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.X/.2012

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Finantelor Publice sector 4 cu adresa nr. x/.2012, inregistrata la DGFPMB sub nr. x/.2012, cu privire la contestatia domnului X cu domiciliul in x, sector 4, Bucuresti.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal teritorial sub nr.x/.2012, il constituie instiintarea de compensare nr.x/.2011 si notele privind compensarea obligatiilor fiscale, nr.x si nr.x/.2011, emise de Administratia Finantelor Publice sector 4.

Avand in vedere dispozitiile O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de contribuabilul X.

Cauza supusa solutionarii este daca Serviciul Solutionare Contestatii din cadrul D.G.F.P.M.B. se poate investi cu analiza pe fond a cauzei, in conditiile in care contestatia se indreapta impotriva altor acte administrative fiscale susceptibile de a fi contestate in procedura administrativa, fiind formulata impotriva notelor de compensare.

In fapt, domnul X contesta instiintarea de compensare nr.x/.2011 si notele privind compensarea obligatiilor fiscale nr.x/.2011 si nr.x/.2011, emise de Administratia Finantelor Publice sector 4 in temeiul prevederilor art.116 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In drept, potrivit dispozitiilor OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

“Art. 205 -(1) Împotriva titlului de creanță, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativă de atac si nu înlătură dreptul la actiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în conditiile legii.

(2) Este îndreptătit la contestatie numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. ”

Art. 206 -(2) Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si măsurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.

(3) Contestatia se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat si nu este supusă taxelor de timbru. ”.

“Art. 209 - (1) Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situatiei emise în conformitate cu legislatia în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispozitie de măsuri, se solutionează de către:

a) structura specializată de solutionare a contestatiilor din cadrul directiilor generale ale finantelor publice judetene sau a municipiului Bucuresti, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestatiile care au ca obiect impozite, taxe, contributii, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum si măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei;”.

“(2) Contestatiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se solutioneaza de catre organele fiscale emitente.”

In acest sens, Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011 prevad urmatoarele:

“3.1. Contestația se depune la organul fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat, iar la primirea contestației organul emitent al actului administrativ fiscal va întocmi dosarul contestației, precum și referatul cu propuneri de soluționare. Întocmirea dosarului contestației nu este obligatorie în situația în care, potrivit art. 209 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, organul emitent este competent pentru soluționarea contestației.”

“5.1. Actele administrative fiscale care intra in competenta de solutionare a organelor specializate prevazute la art. 209 alin. (1) din Codul de procedura fiscala, republicat, sunt cele prevazute expres si limitativ de lege.”

“5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispozitia de masuri, decizia privind stabilirea raspunderii reglementata de art. 28 din Codul de procedura fiscala, notele de compensare, înștiințari de plata, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în libera circulație etc.”

Fata de prevederile legale precitate se retine ca organele specializate in solutionarea contestatiilor, constituite la nivelul directiilor generale ale finantelor publice teritoriale, au o competenta strict delimitata, ele nu se pot investi decat cu solutionarea contestatiilor care privesc sume stabilite in decizii de impunere, in actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum si in decizii de regularizare privind datoria vamala, deci cu anumite categorii de acte administrative fiscale expres si limitativ prevazute de lege.

Potrivit prevederilor legale anterior mentionate, se constata ca instiintarea de compensare si nota de compensare nu se incadreaza in categoria actelor administrativ fiscale si nu este act administrativ asimilat deciziei de impunere, întrucât pe de o parte prin aceasta nu se stabilesc drepturi si obligatii fiscale, nu suntem în prezenta unor create fiscale, iar pe de alta parte nici nu este expres prevazut de lege ca act asimilat deciziei de impunere. De asemenea, se retine faptul ca actele administrative fiscale care intra în competenta Serviciului solutionare contestatii sunt stabilite în mod expres prin art.209, alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, asa cum am aratat, nota de compensare neîncadrându-se în nici una din respectivele categorii, astfel încât devin incidente prevederile art.209 alin.2 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Prin urmare, contestarea instiintarii de compensare nr.x/.2011 si a notelor privind compensarea obligatiilor fiscale nr.x/.2011 si nr.x/.2011, emise de Administratia Finantelor Publice sector 4, nu intra sub incidenta prevederilor art. 209 alin. (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, astfel incat contestatia urmeaza sa se transmita spre competenta solutionare Administratiei Finantelor Publice Sector 4.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul pct.5.1., pct.5.3. din O.P.A.NA.F. nr. 2137/2011 privind Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, art.205, art.206 si art.209 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata

DECIDE

Constata necompetenta Serviciului solutionare contestatii din cadrul DGFPMB in solutionarea contestatiei vizand instiintarea de compensare nr.x/.2011 si notele privind compensarea obligatiilor fiscale nr.x/.2011 si nr.x/.2011 si transmite contestatia Administratiei Finantelor Publice sector 4, spre analiza si competenta solutionare.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.

